

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719200581
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5719200581.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobkyne: Ing. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXXX/XXX, E., právne zastúpená: Mgr. Zuzana Pivoňková, advokátka so sídlom E. B. A. X., E., proti žalovaným: 1/ J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. X, . E., 2/ W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. I. č. XXX/X, E., 3/ G. S., nar. XX.X.XXXX, bytom P. E. č. XXX/XX, E., 4/ Ing. E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. č. XXX/XX, T. a o vzájomnej žalobe žalovanej v rade 4/ Ing. E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. č. XXX/XX, T. proti žalobkyni: Ing. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXXX/XXX, E. a žalovaným v rade 1/, 2/, 3/, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovanej 3/ proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/11/2019-235 z 30. októbra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch V., VI. potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., III., IV., VII. zostáva nedotknutý.

Žalobkyňa a žalovaná 4/ má voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom určil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti a to parc. reg. E KN č. 3174 - lesné pozemky o výmere 12.150 m², nachádzajúcej sa v kat. úz. H., obec E., okres E., zapísanej na LV č. XXX. (výrok I.) Určil, že žalované 1/, 2/, 3/ a 4/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - parc. reg. E KN č. 3175 - lesné pozemky o výmere 12.456 m², zapísanej na LV č. XXX pre kat. úz. H., obec E., okres E. a to žalovaná 1/ v podiele 1-ina, žalovaná 2/ v podiele 1-ina, žalovaná 3/ v podiele 5/12-ín a žalovaná 4/ v podiele 1/12-ina. (výrok II.) Rozhodol, že žalobkyňa a žalovaná 4/ proti sebe nemajú právo na náhradu trov konania, (výrok III.). Žalobkyni a žalovanej 4/ proti žalovanej 1/ a žalovanej 2/ náhradu trova konania nepriznal (výrok IV.). Žalovanej 3/ uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania vzniknuté pri uplatňovaní nárokov žalobkyne v rozsahu 5/12-ín celkovo vzniknutých trov konania žalobkyne (výrok V.). Ďalej žalovanej 3/ uložil povinnosť nahradiť žalovanej 4/ trovy konania vzniknuté pri uplatňovaní nárokov vzájomnou žalobou žalovanej 4/ v rozsahu 5/12-ín celkovo vzniknutých trov konania žalovanej 4/ (výrok VI.). Uviedol, že o výške náhrady trov konania žalobkyne a žalovanej 4/ proti žalovanej 3/ rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok VII.).

2. Súd konštatoval, že podanou žalobou sa žalobkyňa voči žalovaným 1/ až 4/ domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou parc. reg. E č. 3174 zapísanej v podielovom spoluvlastníctve žalovaných 1/ až 4/ na LV č. XXX pre kat. úz. H.. Žalobu odôvodnila tým, že je ako výlučná vlastníčka zapísaná na LV č. XXX parc. reg. E č. 3175 - lesný pozemok o výmere 12.456 m². Parcelu č. 3175 nadobudla podľa údajov zapísaných v katastri nehnuteľností titulom dedenia po neb. otcovi Ing. R. P. v roku 2008. V skutočnosti však zistila, že by mala byť výlučnou vlastníčkou parc. reg. E č. 3174, ktorá je doposiaľ vedená na LV

č. XXX pre kat. úz. H. ako podielové spoluvlastníctvo žalovaných 1/ až 4/. V priebehu konania žalovaná 4/ vo veci podala vzájomnú žalobu vo vzťahu k žalobkyni a žalovaným 1/, 2/ a 3/ a žiadala, aby ku parc. reg. E č. 3175, vedenej ako výlučné vlastníctvo žalobkyne, boli ako podieloví spoluvlastníci zapísaní žalovaná 1/ v spoluvlastníckom podiele 1-ina, žalovaná 2/ v spoluvlastníckom podiele 1-ina, žalovaná 3/ v spoluvlastníckom podiele 5/12-ín a žalovaná 4/ v spoluvlastníckom podiele 1/12-ina. V tomto podaní súčasne vyjadrila súhlas s tým, aby ako výlučný vlastník parc. reg. E č. 3174 bola zapísaná v katastri nehnuteľností žalobkyňa.

3. Súd ďalej uviedol, že nebolo sporné konštatovanie Správy katastra Martin, že došlo k zámene čísiel pozemkov parcel reg. KN E (3174 a 3175). Správa katastra Martin navrhla všetkým dotknutým osobám pracovné stretnutie, na ktorom mala byť vyriešená záležitosť tak, aby jednotliví vlastníci mali správne zapísané vlastníctvo k parcelám, ktoré vlastní. Keďže sa tohto stretnutia nezúčastnili všetci pozvaní, pracovné stretnutie nebolo ukončené zápisnicou. Okresný úrad Martin, katastrálny odbor vydal rozhodnutie č. X 88/2017, ktorým bolo rozhodnuté o oprave chyby v evidovaní parcel reg. KN E č. 3174 a 3175 v kat. úz. H.. Uvedené rozhodnutie napadli odvolaním žalobkyňa a žalované 3/ a 4/, o ktorom rozhodol odvolací orgán Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností rozhodnutím č. Xo-1/2018-ma zo dňa 05.04.2018 tak, že rozhodnutie Okresného úradu Martin č. X 88/2017 zo dňa 25.09.2017 zrušil z dôvodu, že Okresný úrad Martin konal v danej veci nad rámec svojej právomoci, čím porušil § 3 ods. 1 Správneho poriadku. V odôvodnení rozhodnutia Okresný úrad Žilina o. i. aj konštatoval, že ak sa zistia vecné chyby v katastri nehnuteľností, alebo evidovaný stav s chybami je už dotknutý ďalšou právnou zmenou (t.j. chybné údaje boli prebrané do následne zapísanej listiny), správny orgán odkáže účastníkov konania na určenie právneho vzťahu súdom, alebo na uzavretie dohody o usporiadaní nesprávne evidovaných právnych vzťahov.

4. Žalovaná 1/ a žalovaná 2/ prejavili súhlas s tým, aby súd vyhovel tak žalobe žalobkyne, ako aj vzájomnej žalobe žalovanej 4/. Žalovaná 3/ vo vyjadreniach namietala žalobu ako celok a tvrdiac, že je oprávnenou spoluvlastníčkou pozemku - parc. reg. E KN č. 3174 v kat. úz. H., a to na základe dedenia po starom otcovi D. E., otcovi I. E. a na základe rozsudku pod sp. zn. 9C 61/94. Aj na základe identifikácie parcel bolo podľa pozemkovej mapy nesporné, že sa jedná o parc. č. 3174, ku ktorej spoluvlastnícke podiely zdedila po svojich predkoch.

5. Na základe vykonaného dokazovania a aj vzhľadom na stanovisko sporových strán, z ktorých jedine žalovaná 3/ žalobu namietala avšak bez toho, aby poskytla súdu dôkazy, ktoré by vyvrátili zistenia katastra, z ktorých predovšetkým súd vychádzal, a z ktorých vychádzala aj samotná žalobkyňa pri koncipovaní svojej žaloby. Súd vychádzal z presvedčenia, že ak KN-E parc. č. 3174 bola zidentifikovaná ako pôvodná pkn. parc. č. 628/31, ktorá bola zapísaná v pkn. vložke č. XXXX pre kat. úz. H. ako vlastníctvo predchodcov žalobkyne, tak potom žalobkyňa dedičskou postupnosťou musela nadobudnúť výlučné vlastníctvo k tejto parcele, teda KN-E parc. č. 3174 a nie k parc. č. 3175. Ak KN-E parc. č. 3175 bola katastrom zidentifikovaná ako pôvodná pkn. parc. č. 628/30, zapísaná pôvodne v pkn. vložke č. XXX pre kat. úz. H. ako vlastníctvo predchodcov žalovaných, tak na základe úkonov, listín a rozhodnutí, ktoré sú uvedené v časti B na LV č. XXX pre kat. úz. H., museli žalované 1/ až 4/ nadobudnúť spoluvlastníctvo v tam uvedených podieloch k KN-E parc. č. 3175, ktorá bola identifikovaná ako pôvodná pkn. parc. č. 628/30 vo vlastníctve ich právnych predchodcov. Súd tento záver vyslovil vo výrokovej časti rozsudku a tým žalobe žalobkyne, aj vzájomnej žalobe žalovanej v rade 4/ vyhovel.

6. Súd o trovách konania žalobkyne proti žalovanej 4/, vo vzťahu ktorej žalobkyňa svojou žalobou bola úspešná a o trovách žalovanej 4/, ktorá bola vzájomnou žalobou úspešná vo vzťahu k žalobkyni, rozhodoval podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ v spojení s § 257 CSP. Rovnako rozhodol vo vzťahu žalobkyne a žalovanej 4/ voči žalovanej 1/ a žalovanej 2/. Obidve žalované 1/ aj 2/ prejavili ústretovosť pri riešení sporu, keď súhlasili tak so žalobou, ako aj so vzájomnou žalobou. Preto žalobkyni v konaní, ktoré vyvolala svojou žalobou a bola proti žalovanej 1/ a 2/ úspešná a žalovanej 4/, ktorá svojou vzájomnou žalobou bola tiež v konaní úspešná, náhradu trov konania nepriznal.

7. Ďalej súd uviedol, že vzhľadom na odmietavý postoj žalovanej 3/ k žalobe i vzájomnej žalobe, ktorá ale neprejavila väčšiu procesnú iniciatívu predkladaním dôkazov, ktorými by vyvrátila tvrdenie, či už žalobkyne, alebo žalovanej 4/ v konaní, neexistujú skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vo vzťahu k žalovanej 3/ použitie ustanovenia § 257 CSP. Preto keď žalobkyňa v konaní, ktoré vyvolala svojou

žalobou, bola úspešná vo vzťahu k žalovanej 3/ a žalovaná 4/ v konaní, ktoré vyvolala vzájomnou žalobou, bola úspešná vo vzťahu k žalovanej 3/, priznal týmto stranám sporu náhradu trov konania proti žalovanej 3/ a to v takom rozsahu, aký vyplýva zo spoluvlastníckeho podielu žalovanej 3/ k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom konania.

8. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná 3/, ktorým namietala rozhodnutie vo vzťahu k jej povinnosti nahradiť trovy konania žalobkyni a žalovanej 4/. Nesúhlasila s dôvodmi súdu prvej inštancie, pre ktoré neaplikoval ust. § 257 CSP aj pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu k nej. Zavinenie celej kauzy zapríčinil štát - Správa Katastra Martin svojim nesprávnym a protiprávnym zápisom sporných nehnuteľností do katastra nehnuteľností, čo sami priznali, a preto by podľa žalovanej 3/ mal niesť plnú zodpovednosť za toto konanie štát. Nie je pravdou, že neprejavila väčšiu procesnú iniciatívu pri predkladaní dôkazov, ktorými by vyvrátila tvrdenia žalobkyne a žalovanej 4/. Uviedla, že súd v rozhodnutí citoval, ktoré dôkazné prostriedky predložila a napokon z jej iniciatívy začal správny orgán konanie o oprave chyby v katastri nehnuteľností. Nezavinila chaotický stav v katastri nehnuteľností, pre ktorý podala žalobu žalobkyňa a žalovaná 4/ vzájomnú žalobu. Tvrdila, že žalobkyňa a žalovaná 4/ si mohli úspešne uplatňovať náhradu trov konania voči štátu a voči nej mal súd aplikovať ust. § 257 CSP.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 3/ uviedla, že je pravdou, že k nesprávnemu zápisu vlastníckych práv k dotknutým nehnuteľnostiam došlo zo strany Okresného úradu Martin, katastrálny odbor, ale ten sa snažil chybu napraviť, čo nebolo s ohľadom na platnú legislatívu možné. Existovala tiež možnosť, aby sa celá situácia vyriešila uzavretím dohody o usporiadaní nesprávne evidovaných údajov v katastri nehnuteľností. Situáciu sa žalobkyňa pokúšala vyriešiť prostredníctvom mediácie, avšak žalovaná 3/ bola pasívna a písomnosti si ani len neprevzala. V priebehu súdneho konania žalovaná 3/ zotrvala len na svojich tvrdeniach. Keďže bola žalovaná 3/ neúspešná, súd o trovách konania správne rozhodol.

10. Žalovaná 3/ vo vyjadrení (replike) k vyjadreniu žalobkyne zotrvala na dôvodoch svojho odvolania a svojich vyjadreniach počas súdneho konania. Opakovane uviedla, že daný stav nezavinila a štát - Správa katastra Martin svojim nesprávnym a protiprávnym zápisom sporných nehnuteľností do katastra nehnuteľností, má za konanie niesť zodpovednosť.

11. Ďalšie vyjadrenia strán sporu neboli podané.

12. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokov (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti - vo výrokoch o náhrade trov konania žalovanej 3/ voči žalobkyni a žalovanej 4/ ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Žalovaná 3/ odvolaním napadla rozhodnutie súdu prvej inštancie len vo vzťahu k žalobkyni a žalovanej 4/, ktorým bola rozhodnutím súdu prvej inštancie zaviazaná nahradiť trovy konania. Vzhľadom na rozsah napadnutého odvolania žalovanej 3/ súd v odvolacom konaní prejednal spor len vo vzťahu žalovanej 3/ k žalovanej 4/ a žalobkyni, hoci v záhlaví tohto uznesenia uviedol všetky strany sporu. Účastníkmi odvolacieho konania tak neboli žalovaná 1/ a žalovaná 2/.

14. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, a preto sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a v podstatných bodoch odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa súd dostatočne zaoberal úspechom, resp. neúspechom strán sporu, pričom prihliadol na procesnú aktivitu strán sporu v snahe vyriešiť vzniknutý spor.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Podstata odvolacích námietok žalovanej 3/ spočívala v tvrdeniach, že vzniknutý spor nezavinila, pričom súdu predkladala dôkazné prostriedky týkajúce sa nesprávneho zápisu predmetných nehnuteľností na katastri nehnuteľností. Odvolací súd uvádza, že v sporovom konaní sa povinnosť

nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sice sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Citované ust. § 257 CSP rieši situáciu, keď je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znášal svoje náklady, sa preto musí javiť spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa sporových strán v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod.

18. V danom prípade žalovaná 3/ od začiatku sporu nesúhlasila s podanou žalobou žalobkyne ani so vzájomnou žalobou žalovanej 4/ a tvrdila, že je oprávnenou spoluvlastníčkou pozemku KN-E parc. č. 3174 k. ú. H., a to na základe rozhodnutia v dedičskej veci po svojich predkoch. Zo spisu súdu prvej inštancie mal odvolací súd preukázané, že nadobudnutie spoluvlastníckeho práva žalovanej 3/ z titulu dedičstva po predkoch žalobkyňa ani žalovaná 4/ nerozporovali. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že chybou zápisu údajov v katastri nehnuteľností došlo k zámene čísiel pozemkov parcel KN E č. 3174 a 3175 vo vlastníctve žalobkyne a spoluvlastníctve žalovaných 1/ až 4/.

19. Možno súhlasiť so žalovanou 3/, že práve Správa katastra Martin urobila chybu, avšak prejavila snahu situáciu vyriešiť, a to prostredníctvom pracovného stretnutia, ktorého sa žalovaná 3/ nezúčastnila. Práve žalovaná 3/ sabotovala akékoľvek snahy strán sporu, resp. štátu - prostredníctvom Správy katastra Martin vyriešiť nesprávny zápis údajov, pretože pokusy o nápravu zápisu pozemkov ostatných účastníkov spochybňovala a napriek preukázanej zámene pozemkov na katastri nehnuteľností zotrvala na svojich vyjadreniach, že zapísané pozemky zdedila. Hoci poukazovala na svoju aktivitu v súdnom konaní predkladaním dôkazných prostriedkov a iniciatívu, na základe ktorej začal konať správny orgán, opakovane zotrvala na svojich tvrdeniach a nepreukázala, že nešlo o zámenu pozemkov.

20. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nemal preukázané splnenie podmienok na aplikáciu citovaného ust. § 257 CSP voči žalovanej 3/. Správanie žalovanej 3/ pri vzniku sporu a v priebehu sporu nesvedčilo o snahe poskytnúť pozitívnu súčinnosť a prispieť k rýchlemu vyriešeniu sporu v prospech oboch sporových strán. Súd tak nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by žalobkyni a žalovanej 4/, ako úspešným stranám nepriznal voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov konania.

21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval odvolanie žalovanej 3/ voči výrokom V. až VI. za nedôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie v ostatných výrokoch I. až IV. a VII. zostáva nedotknuté, keďže nebolo odvolaním napadnuté.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalovaná 3/ nebola v odvolacom konaní úspešná, odvolací súd rozhodol, že žalobkyňa a žalovaná 4/ majú voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) - 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)